

Qvadripartitae Conciones Stanislai Grodicii Societatis Iesv

Qvarum Primae, Timorem Sanctvm Incvtiunt; secundae Fidem Catholicam confirmant; tertiae Spem erigunt; postremae diuinam in nobis Charitatem excitant ...

Continet sex Dominicas Quadragesimae, & coenam cum paßione Domini

Grodzicki, Stanisław

Ingolstadii, 1609

Concio IV. Charitas. Dicite filiæ Sion. Ecce rex tuus venit tibi mansuetus & sedens super asinam, & pullum filium subiugalis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56003](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56003)

REGES,
ASELLI.

CONCIO IV.

CHARITAS.

*Dicite filia Sion. Ecce rex tuus venit
tibi mansuetus & sedens super asi-
nam, & pullum filium subingalis.*

*Regem pe-
runt Iudaei
inuito Deo.*

1. Reg. 8.

*Ius regis ter-
rificum sane.*

Post ter mille ab orbe condito, & mille à lege circumcisionis Abrahamo datae circiter annos, venit in mentem populo à Deo peculiariter electo, ut peterent dari sibi regē, quo ad illud usque tempus semper caruerant. Congregati ergo uniuersi maiores natu Israel uenerunt ad Samuelem, dicentes; Constitue nobis Regem, &c. Difficuitque sermo in oculis Samuelis. Sed neque ipsi id placuit Deo, ut illa eius ad Samuelem testantur verba; Non te abiecerunt, sed me ne regnem super eos, Nihilominus permisit Deus fieri quae petierunt Iudaei, uerum tali lege & conditione, qualis merito in stuporem posset uertere legentes. Nam inquit Deus. Hoc erit ius regis. Filios uestrorum tollet, & ponet in curribus suis, facietque sibi equites, & praecursores quadrigarum suarum, &c. Filias quoque uestras faciet sibi unguentarias, & foca.

focarias, & panificas. Agros quoque vestros & vineas, & oliueta optima tollet, & dabit seruis suis. Et alia eiusmodi multa recenset, ac tandem concludit. Greges quoque vestros addecimabit, vosque eritis ei serui. Quis ad hæc non obstupescat? Hæc olim. Hodie vero quid? Contrarium omnino. Audistis in themate, intellexistis ex historia Euangelica, vidistis in celebri quam habuistis processione.

Nōne dignum est vt regem regi, regnum regno, ius iuri comparemus? Equissimum fanè. Id igitur agamus, & adiungamus quomodo nos in regno Iesu gerere debeamus, cum omnes tum personæ religiosæ. Quod si priora verbo cognoscere vultis: scitote illic fuisse regem dictum Saul: hic rex est Christus Iesus: illic regnum carnale ac temporaneum: hic spirituale & æternum: illic lex est timoris, fastus & seruitutis; plenum hic humilitatis, amoris, & libertatis. Quis ad hæc amplectenda in ipso limine non exardescat? Verū ponderanda sunt singula diligentius. Tu Christe Iesu rex & princeps noster concede id ita faciamus, vt te regnantem super nos, & hic sentire, & in cælo videre perenniter valeamus omnes.

DICITE FILIÆ SION, per filiam Sion Ierusalem, totamque gentem Iudaicam intelligit, vt alias dictū est. Ino totam etiam gentē Christianam. Quid vero iubet dicere?

Hh 5

Ecce

PROP.
Quadri.
membis.

Summa.

I. MEMB.
Reges.

*Conueniunt
in quatuor.*

ECCE REX TVVS. Conueniunt duo illi reges, nempe Saul, & Iesus, in quatuor præcipuè, vterque enim est Rex, vterque rex est SION, id est Iudæorum, vterque à Deo electus, ideo dicitur.

*Discrepant
in multis.*

VENIT TIBI, denique vterq; VENIT triumphans. At vero in multis aliis multum differunt. Etenim Saul fuit quidem rex pius & bonus, sed breui tempore, longo vero erat tyrannus, & sceleratus, ac tandem

*1. Ratione
bonitatis.*

suiipfius nefarius interfectus. At vero Christus Iesus optimus fuit omni tempore, ita vt

Ioan. 8. 46.

sub finem vitæ suæ ausus fuerit dicere hostibus suis capitalibus, *quis ex vobis arguet me de peccato?* vt ante oculos audiuistis. Neque

vero propriis, sed alienis perit manibus, quod martyrium est. Ipse vero caput marty-

rum fuit. Qui denique non solum bonus, sed & fons ac origo totius bonitatis fuit, est

*Gratitudo
& amor.*

& erit semper. Amandus igitur, colendus, & orandus est plurimum. Id enim virtuti de-

betur. Quanto magis illi virtuti, sine cuius opera & virtute, nullus vnquam repertus est

virtuosus?

*2. Ratione
electionis.*

Deinde Saul fuit quidem datus & electus à Deo, sed inuito quodammodo Deo,

vt in exordio audistis. Talia vero haud bene succedere solent, vt videre licet in Iudæis,

qui in deserto carnes extorserunt à Deo.

Deo. Quo fructu? Eo quem David exprimit dicens; *Adhuc esca eorum erant in ore ipsorum, & ira Dei ascendit super eos.* Idipsum hic aperte apparet. Porro Christus Messias tum motu ut ita dicam proprio à Deo promissus, tum vltro iuramento firmatus, tum voluntariè datus fuit. Promissionem habes in ipso mundi primordio, factam primis nostris parentibus. Firmamentum iusiurandi tum Abrahamæ: tum Dauidi datum est, ut immobilitas consilij Dei omnibus testata esset. Concessionem audis in Isaia, qui futura tanquam præterita (sicut iam nobis sunt) intuens exclamat dicens; *Parvulus natus est nobis, & filius datus est nobis, & factus est principatus super humerum eius, & vocabitur nomen eius, Admirabilis, consiliarius, Deus fortis, pater futuri seculi, princeps pacis.* Mirandus igitur est nobis, quia admirabilis audiendus, quia consiliarius, adorandus, quia Deus, timendus, quia fortis: amandus præsertim à nobis, quia pater futuri seculi, in quæ tempora nos per gratiam ipsius incidimus: denique audiendus, & sequendus amanter, alacriterque, quia princeps pacis, quam exposcimus omnes.

Quid præterea? Saul quærens patris sui asinas, quæ perierunt, non asinas, sed regnum Israël inuenit. Cum enim ad Samuelem perue-

Psal. 77. 31

Gen. 3. 15.

Gen. 22. 16.

Psal. 113. 11

Isa. 9. 6.

Gratitudo

& amor.

3. Ratione

Vocationis.

1. Reg. 3. 2.

peruenisset, requirens de asinis perditis, ab illo eodem tempore inunctus in regem fuit. Grande mysterium, hodierno, & simile & absimile. Simile quia hic quoque asinarum fit mentio. Dissimile, tum quod ibi asinae non reperiantur, hic vix quaesitae statim inueniantur: tum quod ibi Saul non insidet eis, hic Christus sedet super eas: tum quod ibi regnum reperit Saul, hic Iesus regnum opimum & optimum suo reliquit modo, vt ouem perditam inueniret, vt ipse per para-

Mat. 18. 12.

Ioan. 3. 13.

Ioan. 16. 28

Gratitudo

& amor.

bolam de nonaginta nouem ouibus dimissis, & vna quaesita testatur. Expresse vero asserit, tum Nicodemo, se de caelo descendisse: tum Apostolis ait, *Exiui à patre, & veni in mundum.* Nos igitur qui haec ouis, qui haec asina sumus, quam tanto cum suo incommodo quaesiuit Dominus Iesus, grati tanti beneficij existamus dilectissimi, proinde substerni nos tanto seffori patiamur, & faciamus. Id vero amor efficit. Sicut enim amor Iesu impulit eum, vt nos quaereret: ita amor noster erga Iesum, praestabit vt nos inueniat, nobisque vtatur.

4. Ratione

triumphi

Sibi multa

congeruntur.

Ad extremum triumphauit Saul, sed superbè, pomposè, in equis & cum equitibus, in curribus & eum praecursoribus. At in Christi triumpho tale nihil cernitur, nihil hic arrogans, nihil iniustum, violentum nihil: sed totum contrarium. Videamus haec
in

in themate proposito. Itaque rex hic noster à D. Matthæo vocatur.

MANSVETVS, à prophetis vero etiam, *iustus & Saluator, ipse pauper*, nominatur. Nō ne multas in vno vides differentias? Saul insolens, superbus; honoris adeo cupidus, vt pallium Samuelis eo nomine discinderet dicens, nunc, *honora me coram senioribus populi mei*. Iesus vero è contrario, MANSVETVS, & humilis. Ille iniustus, tyrannicè innocentem imo bene de se meritum Dauidem persequens, & occidere cupiēs; hic *iustus*, imo iustissimus, ipsaque iustitia. Ille perditus, se & populum in monte Gelboæ perdidit: hic *Saluator* generalis omnes per crucē voluntariē susceptā saluauit. Ille diues, hic *pauper*, ita vt & vili & alieno in profectioe sua vteretur animali. Ille in curribus & equis gloriatur: hic vero,

1. Reg. 15.

27.

Ibid. 9. 30.

ET SEDENS SVPER ASINAM ET PVLLVM FILIVM SVBIVGALIS, quæ vt dixi mutuo ab aliis acceperat. O quanta in his omnibus discrepantia. O quam nos decet esse gratos & memores cum dilectione. Ceterum plures etiam differentix, in decursu orationis occurrent, & notabuntur. Nunc demiremur parumper, cur Rex noster tantus & talis, tam vilis & insipientis animalis, in tanto triumpho opera vt voluerit? Non equidem absque magna causa. Quam vt penitus

Gratitudo
& amor.

Cur Christus
& Iesus hic
animalib.

*Miranda de
his in scri-
ptura.*

NOTA.

*1. In Abra-
hamo.*

Gen. 22. 3.

*Mysterium
explicatur.*

nitius capiamus & penetremus, intueamur
quæso, quæ nam mirabilia in hoc, vel cum
hoc animali, ab ipso fere mundi exordio fa-
cta fuerint. Vix enim est liber veteris Te-
stamenti qui historias tractat, in quo hu-
ius rei non fiat mentio. Demus aliquot ex-
empla ex singulis libris penè singula. Et
primus quidem occurrit Abraham, qui o-
pus illud excellentissimum aggressurus, ite-
rusq; iussu Dei ad immolandum filium su-
um Isaac, *stravit asinum suum*, in eumque
procul dubio quæ conciderat *ligna*, ad cre-
mandum *holocaustum*. parata intecit: quæ
tamen postea cum loco immolationi desti-
nato appropinquassent, *imposuit super Isaac
filium suum*. Tango & historias & mysteria.
Hic illud occurrit, quod Deus Pater in A-
bramo signatus, cum ligna peccatorum
quæ fecimus nos, primique nostri patra-
runt parentes, nobis qui in asino figurati
sumus imposuisset, ut iusto iudicio ipsius
in illis, & propter illa cremaremur in æter-
num. Quid fecit? Incomprehensibili sua
misericordia erga nos, & dispensatione mi-
randa, hæc ipsa ligna ablata ex nostro, im-
posuit dorso vnigeniti filij sui Christi Iesu,
quem non solum ferre crucem in montem
Caluarie, sed etiam in ea immolari voluit.
Quis hæc vnquam futura cogitare potuis-
set? Nemo equidem, sicut neq; illud, Abra-
hamum,

hamum, vt asinum exoneraret, filium onerare voluisse. Hoc mysterium tetigisse mihi videtur Paulus Apostolus, cum de Deo Patre & Filio ipsius disserens inquit. *Eum qui non nouerat peccatum pro nobis peccatum fecit, vt nos efficeremur iustitia Dei in ipso.* Pater enim æternum *Eum* filium suum Iesum, qui non nouerat peccatum, nec nosse poterat in se ipso, pro nobis, loco videlicet nostri, qui pleni eis fuimus: suo modo peccatum fecit, quando omnia peccata nostra illi imposuit, vt nos efficeremur iustitia Dei, iustificati in ipso, & per ipsum. O mirandum mysterium! O immensa gratia! Simus igitur grati dilectissimi, & verbis gratias agentes, & amore gratiam referentes.

Confirmatur ex D. Paulo.
2. Cor. 5. 21.

*Gratitudo
& amor.*

Est & aliud in eodẽ Moyfi libro in prophetia Patriarchæ Iacob, in iisdem animalibus figuratum mysterium, quod quia in præcedenti explicui concione, ad illud quod in secundo describit libro venio. Vbi postquam Moyfes vel Deus potius, per illum tulisset legem de omnibus primogenitis Deo offerendis, subiungit. *Primogenitum asini mutabis oue.* Simile ni ego fallor priori secretum. Pro primogenito enim asini, pro nostra inquã natura deprauata, vili, abiecta, peccatis magis quam asinus talentis plumbi onerata; substituta est ouis illa de qua Isaias, *Sicut ouis ad occisionem ducetur, & quasi agnus cor-*

2. In Iacob.
Gen. 29. 22

3. In lego
Moyfi.
Exo. 13. 13.

Mysterium

Isa 53. 7.

ram

coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. Et vero quomodo hæc acta fuerint, audietis Deo dante post quinque dies.

4. In Balaam.
Num. 22.
28.

Quid dicam de illa asina, quæ prophetam prophetare docet? vel potius natura sua stultum animal stultitiam impij Balaam arguit?

2. Pet. 2. 16.

Qua de re sic Apostolorum princeps. *Subiugale mutum animal, hominis voce loquens prohibuit propheta insipientiam.*

5. In Asa.
Iud. 1. 17.

Quid de Asa qua cum suspirasset sedens in asino impetrauit à Caleb patre suo irriguum superius, & irriguum inferius? Nonne me tacente mysterio hæc non carere mentibus occurrit? Vtinam nos quoque in asino, id est corpore nostro sedentes, motusque prauos eius prementes ad Deum suspiremus: quam facile lachrymas tum contritionis quod inferius, tum

Doctrinam
nota.

compunctionis & amoris quod superius irriguum est, à patre misericordiarum impetraremus? Faciamus igitur charissimi, vt gratiam pro gratia, amorem pro amore referamus.

Et gratitudinem cum amore.

Tempus me deficeret si omnia recensere vellem. Itaque cum Samsonè finiamus, qui maxillam, id est mandibulam asini, quæ iacebat arripens interfecit in ea mille viros. Cumque siti nimia premeretur ex dente molari eiusdem maxillæ asini fons aquæ erupit; qua Samson hausta confortatus discessit. Simili ratione, Christus Iesus inuenta & arrepta, sicca,

6. In Samsonè.
Iud. 15. 15.

Mysterium
inde.

sicca, vili, & debili natura nostra, non solum innumeros suos, & nostros hostes ea profrauit, sed etiã effecit, vt inde profluerent aquæ largissimæ, gratiarum Spiritus sancti, de quibus ipse inquit. *Si quis sitit veniat ad me & bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura flumina de ventre eius fluent aquæ viuæ.* Quod Ioannes interpretans ait: *Hoc autem dixit de spiritu, quem accepturi erant credentes in eum.* Id vero in Pentecoste factum scitis, qua etiam die circiter tria hominum millia, aqua baptismali à peccatis emundata esse nostis. Grande mysterium. Rogandusq; & amandus Iesus, vt nos quoque huius aquæ participes faciat semper.

Arbitror his auditis neminem iam vestrum mirari, cur Christus Dominus in hoc triumpho, eo animalis genere vti voluerit, nempe vt tot & tam præclaræ implerentur figuræ, & prophetiæ; sed non desunt & aliæ rationes. Quarum vnã nobis suggerit D. Paulus dicens. *Quæ stulta sunt mundi elegit Deus, vt confundat sapientes: & infirma mundi elegit Deus, vt confundat fortia: & contemptibilia elegit Deus, & ea quæ non sunt, vt ea quæ sunt destrueret.* Vno verbo fecit id, vt omnipotentiam, qua per res tam viles, tam magna & stupenda fiebant declararet suam. Nonne id in hodierna processione sole ipso videtis clarius? Denique voluit nos instrue-

Ii

re, ac

1. *Causa cur Christus his & figuræ.*
 2. *Cor. 1. 27. Omnipotentia.*
 3. *Exemplum à simili.*
 NOTA.

re, ne talia pro amore ipsius aut agere aut pati erubescamus, imo ut & appetamus & imitemur. Fecit inquam quod facere solent parentes, qui non solum monitis, minis, precibus & verberibus: sed etiam re quodammodo ipsa, & typo ex bestiis desumpto, liberos suos à malo abducere, siue ad bonum fatagunt impellere. Ea enim ratione cum vident illos petulantes mansuetam ouiculam in conspectu illorum mulcent, & laudant; cum impatientes & iracundos, canem irritant, cum spurcos, suam in volutabro luti se volutantem monstrant. Ita omnino Christus Iesus, plusquam mater, plusquam pater noster, cum aliis sæpe modis varijs: tum in hoc ipso actu sessionis in bestiis istis, multas nobis virtutes commendauit. Quot putatis? Ego decem numeravi, vos plures inuenire poteritis Christo iuuante. Quas ego reperi vobiscum communicare non grauabor, si prius quod prius proposui expediuerò.

*II. MEM.
BRVM
Regna.*

Itaque proprietates regnorum istorum sunt iam nobis explicandæ. Et omissis singularibus quæ sæpe fallunt: generalia quadam & stabilia tangemus potius quam pro dignitate tractabimus, hæc videlicet: Naturam regnorum istorum, scopum, locum, & tempus. Natura regni Saul, est corpus: Christi animam curare. Ideirco illud corporale: hoc est spirituale. Ita tamen est spiritus in corpus
vis

*1. Natura
illorum.*

vis & regimen deriuetur, non è contra quod
 improbum est. De regno illo res ipsa & omnes regnorum libri loquuntur. Ibi enim
 corporum & facultatum quæ ad illa spectant salus & conseruatio p̄curatur. Ibi
 hoc nomine sæui milites, ferocibus insidentes equis, multi onerati armis conserbuntur, bella adornantur, continuantur, perficiuntur, cum ingenti hominum strage. Luxus denique, opes, ditaciones augentur hisq; plurima similia. De regno vero Christi contraria & in scriptura, & in historia hodierna habentur vniuersa. Quæ enim voces in nouo testamento præsertim in Epistolis Pauli sunt illis frequentiores? Quod natum est ex spiritu (prout omnes baptizati nascuntur) spiritus est, inquit ipse Saluator. Apostolus verò *Seruiamus in nouitate spiritus.* Rursum. *Dico autem spiritu ambulate, & desideria carnis nõ perficiatis.* Iterum: *Renouamini spiritu mentis vestræ.* Item *Spiritu seruiamus Deo, & aliam* eiusmodi, quæ non nisi regnum spirituale spirant. Triumphus vero Christi hodiernus, nonne quasi è diametro pugnat cum triumphis mundanis? Hic enim pro comptis, tum aulicis, tum aliis qui obuiam procedere solent regibus; sunt incõpti, imo seminudi nempe vestibus superioribus spoliati tam Apostoli, quam ex plebe multi; Hic pro contis, hastis, gladiis; palmarum, & aliarum arborû rami visuntur. Hic pro ferocibus

*Saulis con-
potiale.*

*Christi sp̄m
rituale.*

Ioan. 3. 8.

Rom. 7. 6.

Gal. 5. 16.

Eph. 4. 23.

Phil. 3. 3.

*Monstra-
tur id in
processione.*

bus equis, viles asini, pro phaleris preciosis, attrita Apostolorum vestes, pro iubilo & canticis, propter tot mactatos in bellis homines, HOSANNA, id est salutis imprecatio concinitur, auditur, iteratur. Quid ita? ut agnoscas in regno Christi corporale, terrenum, pomposum nihil, spiritualia vero, & humilia omnia.

a. Scopus.

*Qui fuit
Saulus qui
dē propria.*

Scopus vero & modus regnorū istorum quis? Hunc si diligenter contemplatus fueris, illic quidem omnia in regnantium utilitatem deriuari, hic vero secus se rem habere fatebere. Quid enim sibi volunt verba illa scripturæ de rege futuro Saule prolata, *filios, filias, agros, vineas, & oliueta optima tollet*, quam quod nos dicimus? Accipiebat igitur Saul, & in suum commodum conuertebat etiā aliena inuitis dominis.

*Christi vero
aliorum
studere &
utilitati.*

NOTA.

[Isa. 50. 6.]

Christus Dominus etiam sua largitus est aliis. Quæ sua? Quæ non sua? Quicquid habuit, quicquid potuit in aliorum deriuauit emolumentum. Dedit enim cæcis visum, surdis auditum, claudis gressum, leprosis emundationem, energumenis liberationem, & agris omnis generis sanitatem, mortuis vitam. Dedit in utilitatem nostrā, *corpus suum percipientibus, genas vellentibus, faciem conspuentibus, & colaphizantibus*. Dedit animam ad angustiam, & tantam tristitiam, quæ illi sudorem expressit sanguineum: sanguinem quoque

quoque ipsum in precium pro præuaricationibus Adæ, & nostrum omnium. Dedit carnificibus vestes, totam videlicet extremam suam substantiam, latroni paradysum, patri animam, seipsum denique dedit totum ad omnia pœnarum genera, & ad ipsam mortem, mortem autem crucis crudelissimam, turpissimam, ignominiosissimam. Cur vero hæc dedit vniuersa? Propter scelus populi. Nempe, vt nos à scelere & pœna æterna sceleribus nostris debita, liberaret. O bonitas. O liberalitas. Quis hæc audiens amore in eum qui tantopere nos adamauit non exardescat? Hæc pauca haud extrarem dicta sunt. Scitis enim in sacro hodierno passionem Christi legi solitam. Quid ni ergo nos quoque pauca inde delibemus? Quare vt cœpta concludamus. Scopus regni temporalis est corporis, & quæ ad illud pertinent cura, indeque fructus, & honor proprius eius qui regno præest. Scopus vero regni spiritualis quod Christus nobis reliquit est spiritualia lucra quærere, sua elargiri, aliena ne appetere quidem, si secus fit, fini regni huius, & voluntati Christi satis non fit.

Sed & ratione loci differentia inter hæc regna est haud exigua. Saulis enim dominium super vnã tantum Iudæorum gentem, satis angustus Palestinæ ac locis illi ad-

*Gratitudo
& amor.
Isa. 53. 8.*

*3. Locus.
Qui, Saulis
& Iudæorum
exiguum.*

*Christi or-
bitum.*

Psal. 71. 8.

*Consolatio
Catholico-
rum.*

*Typus in
Euang.*

iacentibus terminis fuit coarctatum. At vero regnum Christi ad omnes gentes, linguas populos, nationes, ipsosque ultimos terminos terræ & orbis extenditur *Dominabitur à mari vsque ad mare, & à flumine vsque ad terminos orbis terrarum* inquit Dauid, imperiū Iesu, considerans, ac de eo prophetans. Ibi demque postquam enumerasset, *Ethiopes, Reges Tharsis, Arabum, & Sabba.* Subiungit. *Et adorabunt eum omnes Reges terræ, omnes gentes seruient ei.* Quod nos nostris temporibus in Regibus & populis Orientalium & Occidentalium Indiarum, qua expleri audimus, qua explendum speramus, magna cum nostrum omnium qui Catholici sumus consolatione. Et considerate quæso verba illa, tum *adorabunt*, tum *seruient*. In illo enim regnū spiritale, in hoc magna submissio, in utroque diuinitas Christi notatur. Tam enim adoratio, quam seruitus patriæ hic intelligenda sunt, quæ soli competunt Deo Typum tanti dominij vides in Evangelio. Nam vt in alia demonstrauius concione, alina Iudæos, pullus Ethnicos designat (in quo duo genera hominum, totus tunc diuidebatur orbis) quorum vtrumque hodie sub figura copulauit & subiunguit sibi Christus, quādo in utroque animali sedit. Per sessionem enim, & vnum quodammodo, cū re cui insidemus efficimur (vnum ens per acci-

accidens philosophi vocant) & rem in qua sedemus fortiter nobis subiugamus : ita Christus Ecclesiam per totum terrarum orbem dispersam sibi subiicit.

Denique regna hæc ratione temporis differant plurimum. Regnum enim Saulis *4. Tempus similiter.* triginta (dempto solius Samuelis regimine) Iudæorum vero non totis quingentis duravit annis ; at vero Christi Iesu *Luc. 1. 33.* regni non erit finis, teste Gabriele Archangelo. Nam

imperium eius hic quidem durabit, ad mundi finem, illic vero non habebit finem. Quia neque hic Ecclesia Christi piis ac spiritualibus personis destituetur, usque ad consummationem sæculi : neque imperium Christi in eos quos redemit sanguine suo deficiet in æternum. Adumbratum id habemus quadantenus hodie in illis cantici verbis, HOSANNA IN ALTISSIMIS. Cum enim saluari à Christo Iesu, IN ALTISSIMIS plebs ista petit, cœlestis regni illum regem esse, ac proinde regnū eius in æternum permanfurum, claris demonstrat verbis. Porro cum constet regnum illud in solo fundandum esse amore (timor enim inde exulabit) quid aliud restat, quam ut in eo hic nos exerceamus diligenter, quod illie prosequi debemus perenniter ? Id igitur agamus dilectissimi. In spiritu charitatis in hoc regno spirituali ambulantes.

Typus idē.

Amor inchoandus qui nunquam est sineodus.

III. MEM.
BRVM
Iura regni.
Terreni
quatuor
verbis com-
prehendun-
tur.

Cur talia
Deus edi-
kerit.

Quatuor
opinionet.

Duo noto.
Alterum
turba cacit-
tatem flu-
pendam.

Ad ius & leges regni vtriusq; conscriben-
das accedo. Neque singularia hic quo-
que persequor, sed vniuersim tantum ca-
pita rerum attingo. Et regni quidem tem-
poralis, & corporalis quadruplices leges, to-
tidem verbis comprehendo. Da, inquit, i-
stud, splende, time, serui. Priora duo regno
Saulitico: posteriora, toti etiam antiquæ le-
gi conueniunt. Certe qui serio & sedulo,
quæ ibi Samuel populo Iudaico Dei nomi-
ne proponit, & *ius regni* vocat consideraue-
rit, & hæc omnia quæ diximus inueniet, &
in admirationem rapi poterit, quomodo
Deus optimus, maximus, iustissimus, talia
populo illi præscripserit. Ad quam quæstio-
nem varij varia respondent. Alij enim hinc
colligunt, licitum esse regibus, talia populis
sibi subiectis & indicere & exequi. Alij limi-
tant dicentes, licere id quidem sed non nisi
necessitatis causa. Alij negant id Deū præce-
pisse, sed tantū prædixisse, & quæ Saul facere
debeuit, & quæ alij reges agere cōsueuerunt. Alij
deniq; in pœnā Iudeis quia petierūt dari sibi
regem, hæc vniuersa iniuncta fuisse asserūt.
Et vero omnia dici possunt probabiliter,
præter primum quod impium & iniquum
est. Mihi duo notanda veniunt. Alterum
quonam modo his rebus, ac pœnis sane ter-
ribilibus, quæ facultates, liberos, corpora
denique eorum concernebant, quæque ve-
rissimè

rissimè à Deo prædicebantur, seniores & TURBA nihil penitus mouetur: sed cum illo suo NEQVAQVAM, de quo multa iam alias audiistis, & sæpe audire debetis, expedit & explodit vniuersa bona consilia. Sic enim ait scriptura. *Noluit autem populus audire vocem Samuelis, sed dixerunt. Nequaquam, rex enim erit super nos, & erimus nos quoque sicut omnes gentes.* O quam ad amissim describuntur hic verba turbæ tumultuatis, & bona consilia ne audire quidem volentis? Responde hæc ad primam concionem, eo enim spectant plurimum. Ego vero illud adiungo, & more solito maiorem in modum rogo, & obsecro, vt verbo illo nequaquam in rebus malis, quæ Deo & rationi contrariantur, vti disuelcatis charissimi.

Alterum signo, Breuem videlicet quatuor illorum verborum expositionem. Itaque vt dixi. Ius regni illius fuit DA, nempe tributa, decimas, filios, filias, agros, & cætera, quæ placent regi. Acerbissimum ius. Adiungitur aliud SPLENDE in equis, in aulicis, in quadrigis, earumque præcurforibus, in mensis, vestibus, aulæis, cæterisque omnibus. Licet ibidem, quod vulgo & veraciter dicitur, inueniatur haud raro splendida miseria. Tertia lex est TIME. Hæc non regno tantum terreno, sed toti Testamento veteri conuenit. Nec probatione indiget,

1. Reg. 8. 19

Alterum
illarum qua-
tuor legum
expositionem.
1. Lex D. A.

2. Splende.

3. Time.

notum est enim omnibus, Moysen & Prophetas legentibus, quam sint ibi omnia terroribus, & pœnarum cõminationibus plena. Et idem esto de postrema lege, quæ verbo SERVI comprehenditur iudicium. Quo teste? De regni quidem Saulitico ipso Deo: cuius verba illa audistis, *Vosque eritis ei serui.* De tota vero illa lege, Paulo Apostolo, qui cum non pauca in hanc sententiam dixisset concludit. *Hec enim sunt duo testamenta, vñ quidem à monte Sina in seruitutē generans.* Quid clarius hac in parte dici potuit? Cõstat enim omnibus in monte Sina, legem datam fuisse. Euidens igitur est quoque eam seruos generare.

4. Serui.

1. Reg. 8. 8.

Gal. 4. 24.

*Ius regni
Christi &
faces amo-
ris.*

2. Accipe.

Ephes. 3. 4.

Ad iura regni Christi Iesu explananda venio, quæ his omnino sunt opposita, nempe, *Accipe, humilia te, ama, liber esto.* Quot verba tot faces ad accendendam in nobis gratitudinem, & charitatem sanctam. Porro rem ita se habere manifestū est. Quid enim à nobis vult Christus aliud, quam ut accep tando gratiam eius, donorū ipsius participes efficiamur? Hinc illa D. Pauli verba; *Propter quod dicit ascendens in altum, captiuam duxit captiuitatem dedit dona hominibus.* Quæ quidē dona dat hucusq; & distribuit: tum in vsu Sacramentorum; tum aliis modis. O quam dulciter id experiuntur, qui se ad hæc ut par est præparāt! Id agite omnes mihi in Christo dile-

dilectissimi. Deinde non splendorem quem
 omnes habere nequeunt : sed humilitatem
 qua carere qui vult potest nemo, à nobis po-
 stulat dulcissimus Iesus ; ad eam nos etiã ex-
 emplo suo inuitas & dicens. *Discite à me quia* Mat. 11. 29.
mitis sum & humilis corde. Addit insuper præ-
 mium, vt in omnibus primũ illud ACCIPE
 agnoscas. Subdit enim. *Et inuenietis requiem*
animabus vestris. Quid hac liberalitate co-
 piofius? Quis enim requiem animæ non ap-
 petit maximè? Ergo sicut desideratur ita
 procuretur. Tertia vero lege AMA quid vel
 dulcius vel facilius? De hac olim Propheta. 3. Ama.
Dabo legem meam in visceribus eorũ, & in corde Ier. 31. 33.
Heb. 8. 8.
Heb. 10. 16.
Gal. 4. 31.
Gal. 5. 13.
 (in quo sedes est amoris) eorum scribã eam.
 Quod de lege noua intelligendum esse D.
 Paulus semel & iterũ, disertis testatur verbis.
 Denique libertatis hanc legem esse, idem &
 loco superius citato, diducit copiosè, & se-
 quenti capite cõcludit dicens. *Vos enim in li-*
bertatem vocati estis fratres. Et addit cautelam
 valde necessariam ; cum aliis gentibus, tum
 nobis. Ait enim *Tantum ne libertatem in occa-*
sionem detis carnis. sed per charitatem. Ac si di-
 cat. Non in carne, neque in iis quæ ad
 carnem pertinent, sed in charitate Dei,
 & proximi vos exercete, & gloriamini dile-
 ctissimi.

Quod vt agamus diligentius, perpenda-
 mus iam quonam modo in hoc regno, cum
 omnes,

IP. MEM.
Nostri
officium.

Ius regni
seruare.
Asellu esse.
NOTA.

Psa. 72. 21.
Exemplo
Dauidis.

Mat. 5. 13.

Mat. 10. 13.

Psal. 21. 7.

Mat. 23. 37

Vsu scri-

ptura.

Psal. 21. 7.

Mat. 23. 37

Similitudo

nes quomo-

do capiēda.

omnes, tum personæ religioſæ sese gerere debeant. Ad quod breuis & facilis est respōſio, obserua leges quas enumerauimus regni Iesu, & geres te in eo eximè. Et vero si id tibi multum videtur, dicam verbo, sis ASSELLVS in quo sedeat Christus, & desiderij tui compos efficiaris. Id te docet thema propositum, id ipse Christus hodie, in hoc animali iter faciens. O quam bene nobiscum agetur! O quam beatam vitam in hac peregrinatione transigemus, si idem nobis obuenerit! At infame est inquis, tam infami, & stulto animali comparari. Imo famosissimū. Si enim olim rex & propheta non erubescibat dicere. *Vt iumentum factus sum apud te,* quanto magis nos hæc loqui conuenit, qui & inferioris sumus ordinis, & audiuius Iesum Messiam hoc iumento vsum esse hodie, illudque sessione sua quodammodo sanctificasse? Quod vero ad vilitatem attinet certe animal istud, sale, columba, serpente, & similibus quibus Christus Apostolos suos comparat abiectius non est. Quid, quod seipsum tum per Dauidem vermi, tum ore suo gallinæ alijsq; rebus abiectis assimilare dedignatus non est? Id tamen in eiusmodi comparationibus est seruandum, vt ea quæ virtutis aliquod specimen habent, ad imitandum trahantur. Itaq; sicut in columba simplicitas, in serpente

serpente prudentia, ab ipso Christo nobis commendantur, ita in asello sunt talia haud pauca, quæ discutiam, cum ad finem thematici (quod iterum resumō) ubi asinæ est mentio peruenero.

DICITE FILIÆ SION inquit Matthæus, Tropologicè, Dei verba animam nostram alloquentis referens. Quid est SION? Speculam siue aceruum interpretantur. Quadrat utrumque nostro proposito egregiè. Primū enim quod à nobis requiritur est, ut simus in specula, aceruum peccatorum nostrorū, passionum, malorum habituum, & imperfectionum diligenter contemplantes: imo & desistentes, confitentes, cauentes. Quod quia fecisse iam vos omnes arbitror, (ad tales enim sermo hic noster dirigitur) progredior ulterius. Admonitione facta, ut nunquam tamen ab hoc exercitio cessetis, tum omnes, tum viri spirituales. Nunquam enim deerit quod scopemus. Vnde aiebat Dauid. *Exercitabar & scopebam spiritum meum.* Quanto vero magis id nobis faciendum erit? Iubet igitur dicere Iesus animæ, non cuius sed in specula positæ. Quid?

ECCE REX TVVS VENIT TIBI. Regem regnare ergo vult & dominari TIBI, imo in te. Prohibebisne? Vim enim rex iste infert nemini, nec ad vllum inuitum venit vnquam. Amore enim regit subditos, amat,

Officia nostra è Themate.

1. Speculari

Psal. 76. 7.

2. Regem retinere Christum amare.
NOTA.

&

& vult amari. Non recipies? Absit. Id igitur sit secundum ne videlicet redeas ad peccata, præsertim mortalia. Alias enim perdes fessorem istum. Sed ama amantem te & non iam timore pœnæ, sed amore Iesu à vitiis abstineas. Illud enim Iudæorum, hoc Christianorum est proprium. Quâto magis religiosorum, qui se totos Christo deuouerunt? Clamabunt ergo in corde suo, & feruenter & frequenter. Veni Domine Iesu, veni, ecce cor meum apertum tibi, veni regna in illo, ita ut alium amorem præter te non admittat: veni & sordescant mihi omnia, quæ sub sole sunt, quæcunque non in te, & propter te amantur. Et reliqua generis eiusdem, quæ cor Deum amans, vltro citroque producit & repetit. Quod si quæris qualisnam sit iste tuus dilectus, præ omnibus dilectis? Respondebit tibi,

3. Mansuetum esse.
E Claudio.
ano.
Eccl. 10, 2.

MANSVETVS sum. Et in proverbio Regis ad exemplar totus componitur orbis. Sapiens vero inquit. *Qualis rector est Ciuitatis tales & habitantes in ea.* Quod si fallit (imo fallit) in alio quopiam regno, in hoc quod amore perficitur nunquam fallit. Si enim non amas IESVM, talem rectorem de quo nunc est noster sermo, non habes. Si amas, humilis & mansuetus sis necesse est, prout ipsum te paulo ante ad id incitantem audiisti; pluraque audies, quando de typo animalium illorum agemus, quod

quod iam aggredimur. Nam sequitur in themate.

ET SEDENS SUPER ASINAM ET PVL-
LVM FILIVM SVBIVGALIS. Circa quæ verba
vela sunt pādenda, & iuxta promissa decem
proprietates iumentorum istorum, in qui-
bus Iesus, libenter sedet, sunt aperiendæ.
Eæ enim si in nobis spirituali modo inue-
nientur, reperietur etiam ipse sessor Iesus.
Porro proprietatum istarum quinque com-
munes sunt omnibus huius generis ani-
mantibus: totidem vero iis quibus vsus
est Christus peculiare. Prima proprietas
quæ primo in oculos incurrit omnium, est
HVMILITAS. Est enim animal hoc
humile, contemptum, vile, & omnium
quod sciam quadrupedum abiectissimum.
Itaque sicut illud humile est, vt ita dicam
Ciceroniane; ita tu sis humilis Christiane,
imo & religiose. Quomodo? Sincerè ex pu-
ro corde abiecte de temetipso sentiendo, &
contemni propter Christum cupiendo. O
quantopere eos, qui verè in oculis suis sunt
eiusmodi amat Christus? O quã libenter in
illis sedet Iesus? Sit tibi exemplo Beatissima
mater ipsius, quæ cum heroicè omnibus ple-
na esset virtutibus, huic adscribit, quod ver-
bum carnè in utero suo assumere voluerit.
Quia resperit humilitatem ancillæ suæ, ecce e-
nim ex hoc beatam me dicent omnes generatio-
nes,

*Sub typo
iumentorū
istorum
10. Virtu-
tes commē-
dantur.*

*PRIMA
humilitas.*

*Christiana
nō Ethnica.*

*Quanto
salorio.
Exemplo
B Virginis
marie.*

LUC. I. 48.

nes, inquit illa, rodet hæreticus, admittit Catholicus, nempe Christi matrem Christiane de humilitate ut est virtus Christiana locutam esse. Huc spectat, de qua iam disseruimus mansuetudo. Asinus enim non est ferrox, non excutit sessorem, ut facit equus, sed mansuetè se gerit. Nec speciosas phaleras, nec quiduis, quod ad fastum pertinet quicquam curat. Denique sequi potius quam præire contendit. Eiusmodi sit Christianus, magis autem religiosus. Mansuetus sit ad omnes, preciosa non amet, honorari non desideret, præesse aliis non optet, & non solum nemini se præferat, verum etiam si virtutibus alios superet, hoc ipsū ignoret, & ita verè sentiat se omnium esse vilissimū & abiectissimum. Impossibile id præsertim postremum quibusdam videbitur: at Deum assiduè pro dono humilitatis oranti, & seridum peccata defectusque proprios; tum beneficia in se diuina, suamque ingratitude consideranti: tū in virtute hac sancta continuè se exercenti, ne difficile quidem id futurum sperandum est. Exempla alias attulimus, & in vitis sanctorum Patrum Eremitarum obuia sunt. Quod si necdum ad eam peruenimus perfectionem, conandum est tamen Dei auxilio freti ut perueniamus. Nā & niti ad perfectā ac ardua, haud modicus ad perfectionem possidendam gradus est.

Com-

*Exemplo
a/elli.*

*Alus
gradus hu-
ius virtutis.*

*Media hæc
acquirēdi.
NOTA.*

Commendatur deinde nobis in his animalibus PATIENTIA. Cuius vestigium tam magnum est in iumento isto, ut me aliquando ad compassionem mouerit; quando aspicebam crudelissimè illud flagellari, ac dorsum & latera eius baculis contundi, nec tamen ullam vocem doloris, aut impatientiæ emittentem vidi. Adeo enim misere hæc in parte aselli tractantur, ut putem nullum animal hoc nomine iis esse infelicius. Felices nos si virtuosè illud imitari studuerimus. Si inquam aduersa omnia, quæ nobis à diuina immittuntur prouidentia patienter tolerauerimus. Si per quos castigemur, bone an mali, num benè vel malè de nobis sint meriti intuiti non fuerimus; sicut asinus non considerat quisnam illum percutiat, diues an pauper, famulus an Dominus. Si denique ad hæc vniuersa, ne mutiuerimus quidem, prout non solum asinum, sed multo magis sefforem ipsius, & caput nostrum Christum Iesum fecisse nouimus, attestante tum propheta quem iam citaui: tum ipso præside Pilato, qui in Christo tantam patientiam mirabatur: tum ipsis sole & luna, quæ patienti Iesu, suo compatiiebantur modo. Tu igitur, ô aselle si angustiaris, aspice quid patiatur ovis per quam redemptus es, & sustine alacriter amore eius, qui te per patientiam redemit suam.

Kk

Com-

*SECVNDA
DE PATIENTIA.*

Typus mirandus.

Gradus huius virtutis

1.

2.

3.

Exemplum Christi & imitatio.

Isa. 53. 7.

Mat. 25. 14.

LUC. 23. 45.

TERTIA Commendatur præterea nobis in hoc animali **SIMPLICITAS**, virtus adeo cara Deo, vt cum Iob multis aliis præditus esset virtutibus, de hac tamen inprimis Deus, corâ Sathana de eo gloriabatur. Quamuis Iob fuerit vir iustus, erga Deum, vt ipse Deus de illo testatur: misericors erga proximum, ita vt nihil vnquam ex iis, quod volebant pauperes, eis negaret, viduas quoque expectare non permitteret, pupillos ad mensam suam admitteret, & alia misericordix opera lubens exerceret: fuerit etiam in seipso sic castus, vt *ne cogitaret quidem de virgine*: Nihilominus horum omnium quali oblitus Deus, de simplicitate eius mirificè lætatur his Sathanam alloquens verbis. *Nunquid considerasti seruum meum Iob, quod non sit ei similis in terra vir simplex & rectus?* O virtus olim maioribus nostris familiaris; nuac autem argentum nostrum versum est in scoriam, simplicitas in astutiam, rectitudo in cor duplex. At malè audit inquis simplicitas a simina. Iam dixi quæ vituperij sunt imitationem non mereri. Nonne ipse Saluator noster, adeo nos vult esse paruulos vt dicat. *Amendico vobis, nisi conuersi fueritis & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum cælorum.* Et tamen Apostolus Paulus clamat. *Nolite pueri effici.* Quare? Quia quod

*Simplicitas
Iob 42.7.*

*Quomodo
ea placeat
Deo ex Iob
patet.*

Iob 31.16.

Iob 31.1.

Iob 1.8.

*Maioribus
familiaris.*

*Obiectio,
Solutio iux
ta datam
regulam.
Exemplum
nota.*

Mat. 18.3.

1 Cor. 14.20

quod in paruulo est uirtuosum, ut est hæc ipsa de qua agimus simplicitas, & alia, id Christus commendat: quod uero uicium sapit, id uetat Paulus. Quapropter sicut olim dicebat ille. *Nolite pueri effici sensibus, sed malitia paruuli estote.* Ita & ego nunc moneo. *Nolite stultitia effici asini, sed simplicitate asini estote.* Eximia uirtus, & cum omnibus tum religiosis commendanda, ut syncerè cum omnibus, maximè uero cum superioribus nos geramus: ut non sit in nobis, *est & non*, sed exemplo diuini Pauli *EST* sit in nobis, ut in omnibus actionibus nostris, rectam semper & simplicem intentionem habeamus, ut discursus, ubi circa res agendas, actusue discursibus opus non est fugiamus, ne in iudicia sæpe temeraria, semper uero nociua incurramus, ut rectitudinem quæ pedissequa simplicitatis est teneamus. Cæterum ne nimia asini simplicitate offendamur:

Commendatur etiam nobis in illo *PRUDENTIA*. Cuius hoc in asello uestigium esse uisitur, quod eum in quo aliquando cecidit locum declinare dicatur. O præclara & per-necessaria uirtus illis uel maxime, quos reciduos uocamus. Qui centies in peccata lapsi, centies iterum eadem loca, & scandali, casusque occasiones repetunt. Stultiores &

Kk 2 pcio-

*Actus uarij
huius uir-
tutis.
2. Cor. 11.
19.*

*QVARTIA
PRUDENTIA.*

*In cauendis
ocasionib.
peccatorum.*

peiores asinis, ideoq; peius etiam, & crudelius olim quam asini tractandi n̄ respiciant. Vtinam ex vobis qui hic congregati estis, nulli tales post pascha reperiantur. Nō reperientur autem adiuuante Deo, si casus sui memores, totis viribus non casum modo sed & loca ac occasiones cadendi cauebunt.

Etiam venialium.

Id vero etiam in venialibus obseruandum est, tanto strictius & diligentius, quanto in perfectiori statu locati sumus. Fugienda loca, personæ, congressus, quæ peccandi etiam venialiter ansam nobis præbuerunt. Et fugienda cum virtutis: tum Christi amore.

QVINTA obedientia.

Commendatur insuper in bestiolis istis nobis **OBSERVANTIA** Cuius tale est in asello monumentum, vt hoc animal primum cicurari cœptum esse narretur. Exitus certe dicta probat. Quid enim illo obsequentius? Præsto est ad voluntatem domini sui. Nullum refugit laborem, onus

Typus considerandus.

nullum. Nec ipse diiudicat quid ferre possit, sed imponentis arbitrio se submittit. Nec aspicit quidnam dorso eius imponatur, aurumne sit an arena, argumentum an lutum: sed quæcunq; imposueris æquabiliter fert omnia. Nec intuetur quisnam sarcinas dorso eius alliget, dominus ne sit, an seruus, doctus vel indoctus, prudens & sanctus, an è contrario. Ita omnis vere obediens se habet ad nutum superiorum; labores & onera

ra non sibi eligit, neq; an id quod deman-
datur honorificum sit, vel vile, vtile an in-
utile, iucundum an asperum, pensi nihil ha-
bet, sed omnia libenter exequitur, dummo-
do contraria Deo non præcipiat homo. In
eo enim solo, quia animal hoc est ratione
præditum, vti in obediendo ratione debet:
ne videlicet quod supremus superior ve-
tat, in gratiam inferioris faciat. Eo ex-
cepto, quanto magis cæcè quod dicitur, ob-
temperauerit, tanto dorsum suum, sessori
suo Iesu mollius strauerit. Faxit Iesus vt id
agamus vniuersi.

Proposui quæ omnibus competunt a sel-
lis; ad peculiaria eorum quorum in Euan-
gelio fit mentio venio. Quorum primum
fit esse subiugalem: quod de asina tantum
dicitur. Hæc enim iugo domita fuit. Quo
iugo? AMORIS. Illo videlicet de quo ipse
Saluator. *Iugum enim meum suauis est, & onus
meum leue.* Quid enim suauius charitate?
quid leuius amore? qui grauissima etiam
quæque, leuia reddit. Et vero, vt in iugo
est pars superior, est & inferior: ita in chari-
tate est, & amor Dei, est & proximi: ita com-
paginari, vt vnus sine alio, nec iugum Chri-
sti efficiat, nec esse queat. Hoc igitur iugo
subacta debet esse anima, quæ Iesum vult ha-
bere sessorum. Anima inquam. Nam sicut
mysticè per asinam populus Iudaicus, per

Kk 3 pul-

*Sed magis
res ipsa exo-
quenda.*

*Transitio.
SEXTA
Amor &
charitas in-
gū Christi.
Mat. 11. 29.*

*Eius dua
partes.*

*Ordo inter
hæc.*

pullum Ethnicus intelligitur: ita moraliter per asinam anima, per pullum corpus designatur. Quod si vero iugum istud omnibus Christianis est necessarium: uti est verisimè: quanto magis illo exerciti esse debet, qui hoc iugo non seipsum modo, sed & alios domare, salutemque tum propriam, tum proximorum procurare in animum induxerunt suum? Talibus igitur (imo suo modo omnibus) ut ex anima primum in corpus, postea in proximos hæc sancta charitatis dimanet edomatio, totis viribus adnitendum est.

SEPTI.

*MA Mul.
ta comple.
ditur.*

*Pro inno-
centibus.
1er. 3. 27.*

*Pro omni-
bus suis.*

Pullus autem iste quam peculiarem habet conditionem? Multas sanè & admirandas, nempe quod filius sit *subiugalis*, quod *foris in biuio* positus, quod in eo, *nemo unquam hominum sedit*, quod ipse quoque fuisse ligatus dicatur. Quid hic mysterij? Primum dicam cum propheta, *Bonum est viro cum portauerit iugum*, (Iesu præsertim consiliorum) *ab adolescentia sua*. Beatus sanè qui nullum unquam præter Christum admisit sessorum, Quicumque sunt tales, prout esse non paucos dubium non est, ij, est quod summas sessori suo agant gratias, caueantque studiosè tria, præsumptionem, securitatem, oscitantiam. Quod si in istorum non reperieris numero, da operã. Primum quidè ut à vinculis carnis & peccatorum, quibus ligatus teneris soluat

soluat te manus Apostolica, per successores suos. Deinde ut *in biuio* constitutus, non carnis, sed animæ iudicio acquiescendo, bonam electionem facias. Ea enim in re magna spes salutis posita est. Denique ut PVL- LVS, id est corpus tuum sit filius SVBIVGA- LIS, ductum animæ iugo amoris Christi subiugata officiose & obedienter sequendo. Hæc singula pro singulis bestiis, reliqua sunt vtrisque communia.

Quorum illud sit primum, quod sicut v- trumque hoc animal vestibus Apostolorum *constitutum fuit* ita vtraque pars nostri, nempe tam corpus quam anima Apostolorum tum doctrinis, tum vestigiis ornari debet, alias fessorem Iesum non habebit. Sit in nobis fides, sit vita Apostolica, si non in *quanto in* illis fuere perfectione, in ea tamen quæ requiritur ad statum vniuscuiusque. Vno verbo. Omnes quidem tenentur habere fidem & charitatem: alij vero etiam consilia sequi & explere debent, ij nimirum, qui ad hoc à Deo vel vocantur, vel iam sunt vocati: & tam hi quam illi exemplis Apostolorum in- sistendo, bonam præbebunt ædificationem illis qui cum eis conuersantur. Quid enim est aliud vestiri vestibus Apostolorum, quam doctrinam & exempla eorum con- sectando ita vivere, ita lucere, ut alij viden- tes opera eorum *bona, glorificent Patrem* *Mat. 5. 16.*

Kk 4 qui

OCTAVA
Imitatio A-
postolorum.

qui in cœlis est? non ipsos inquam, sed Deum.

*NONA
Duo habet.*

*Tum con-
temptum
terrenorū.*

*Tum fidu-
ciam.*

*DECIMA
Perseue-
rantia.*

Sed & illud quod supra vestes & frondes à turba in terram iactatas vtrumque hoc animal confidenter ambulat, doctrinis non caret. Duas noto. Alteram pro omnibus. Omnes enim vniuersa, quæ mundus magni aestimat: tam honores videlicet, qui per frondes; quam commoditates vel superfluitates potius in victu, cultu, & aliis, quæ per vestes designantur, calcare debemus alacriter, necessitati naturæ quæ paucis est contenta, non commoditatibus, minus vero voluptati, consulentes. Alteram ad religiosos spectat, qui si veterum fert vocatio ista omnia conculcauerint fortissime ita se nec vettem, nec quicquam vel minimum suum esse dicant, prout reuera ipsorum non sunt, fiduciam habeant in Domino, hæc omnia abunde illis ministratum iri, dummodo illi nec abutantur eis, nec pluris aestiment, quàm animalia fecerunt vestes istas & ramos, supra quos gradiebantur.

Postremo sit, custos, conseruatric, & perfectrix virtutum omnium PERSEVERANTIA in bono. Parum enim iuuabit nos inchoasse, si non adierit perseverasse. Itaque sicut animalium istorum opera vsus est Christus vsque dum veniret ad templum illud

illud celeberrimum Ierosolymitanum : ita nobis vt ista quæ diximus & recensuimus, omnia continuemus, vsque ad finem vitæ nostræ satagendum est modis omnibus. Eo usque inquam, donec apparere nobis incipiat, templum illud quod ipse est, *Deus omnipotens & agnus.* Quam ad rem multum proderit, vt diuinæ ipsius nos tradamus in omnibus voluntati, & noctu atque interdiu in ipsius amore nos exerceamus, & benè de bonitate eius speremus semper. Dicendo iterum iterumque cum Davide. *Vt iumentum factus sum apud te.* Ecce ego Domine Iesu, totum me tuæ mancipio misericordiae, ecce asellus sum tuus, ecce nō alium quam te ipsum sessorem habere cupio: suscipe igitur me dilectissime, vt impleatur in me quod ibidem sequitur, te quasi dicente, *Et ego semper tecum, sis mecum semper dulcis Iesu, & ego sim etiam semper tecum: vt securè decantare valeam. Tenuisti manum dexterarū meam, ne tam in aduersis quam in prosperis succumbam, ne in hac peregrinatione mea sub pondere corruam; vt dicere tibi queam, & in voluntate tua deduxisti me, ita vt in posterum nihil velim aliud quam quod tu vis, & quod vis me velle, tamdiu donec eueniat, quod in Davide sequitur. Et cum gloria suscepisti me.* Cum

*Apoc. 21. 22
Conclusio
per oblationem.*

1/ sal. 72. 22.

Et deprecationem.

gloria, inquam, non terrena ista & caduca,
cui propter te nuncium remisi, sed in il-
la gloria, quam nec oculus vidit, nec au-
ris audiuit, nec in cor hominis ascendit,
quam tu fessor sanctissime, & liberalissime
iumento & asello tuo, qui te ex dorso non
excussit suo, ibi concedes & prestabis
Christe IESU, ubi tu cum Patre in unitate
Spiritus sancti uiuis & regnas Deus
in aeternum, Amen.

* * *

FERIA